

Сряда, 27 март 2019 г.

P8_TA(2019)0318

След Арабската пролет: перспективите за региона на Близкия изток и Северна Африка

Резолюция на Европейския парламент от 27 март 2019 г. относно периода след Арабската пролет: перспективите за региона на Близкия изток и Северна Африка (2018/2160(INI))

(2021/C 108/08)

Европейският парламент,

- като взе предвид документа, озаглавен „Shared Vision, Common Action: A Stronger Europe — A Global Strategy for the European Union’s Foreign and Security Policy“ (Обща визия, общи действия: по-силна Европа — Глобална стратегия за външната политика и политиката на сигурност на Европейския съюз), който беше представен от заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (заместник-председателя/върховен представител) на 28 юни 2016 г. ⁽¹⁾, както и докладите за изпълнението за 2017 и 2018 г.,
- като взе предвид Регламент (ЕС) № 232/2014 ⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2014 г. за създаване на Европейски инструмент за съседство (ЕИС),
- като взе предвид Регламент (ЕС) № 235/2014 ⁽³⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2014 г. за създаване на финансов инструмент за демокрация и права на човека по света,
- като взе предвид предложението на Комисията от 14 юни 2018 г. за регламент на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Инструмента за съседство, сътрудничество за развитие и международно сътрудничество (COM(2018)0460),
- като взе предвид съвместното съобщение на Комисията и на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност от 18 ноември 2015 г., озаглавено „Преглед на европейската политика за съседство“ (JOIN(2015)0050), и съвместния доклад на Комисията и на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност от 18 май 2017 г. за изпълнението на прегледа на европейската политика за съседство (JOIN(2017)0018),
- като взе предвид съвместните съобщения на Комисията и на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност от 8 март 2011 г. и от 25 май 2011 г., озаглавени съответно „Партньорство за демокрация и споделен просперитет с Южното Средиземноморие“ (COM(2011)0200) и „Нов отговор на промените в съседните държави“ (COM(2011)0303),
- като взе предвид съвместното съобщение на Комисията и на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност до Европейския парламент и Съвета от 14 март 2017 г., озаглавено „Елементи за Стратегията на ЕС относно Сирия“ (JOIN(2017)0011), и заключенията на Съвета от 3 април 2017 г. относно Сирия, които заедно формират новата стратегия на ЕС относно Сирия,
- като взе предвид приоритетите за партньорство, договорени между Европейския съюз и редица държави в Близкия изток, включително Египет, Ливан и Йордания,
- като взе предвид декларацията, приета на срещата на върха на НАТО през 2018 г.,
- като взе предвид средиземноморския диалог на НАТО и продължаващите усилия в областта на управлението на кризи и сътрудничеството за сигурност в региона,
- като взе предвид глобалния подход на ЕС към миграцията и мобилността (ГПММ),

⁽¹⁾ https://eeas.europa.eu/archives/docs/top_stories/pdf/eugs_review_web.pdf

⁽²⁾ ОВ L 77, 15.3.2014 г., стр. 27.

⁽³⁾ ОВ L 77, 15.3.2014 г., стр. 85.

Сряда, 27 март 2019 г.

- като взе предвид набора от тематични насоки на ЕС относно правата на човека, включително относно диалозите по правата на човека с трети държави и относно защитниците на правата на човека,
- като взе предвид насоките на ЕС за насърчване и защита на упражняването на всички човешки права от лесбийките, гейовете, бисексуалните, трансполовите и интерсексуалните лица (ЛПБТИ), приети от Съвета на 24 юни 2013 г.,
- като взе предвид съвместното съобщение на Комисията и на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност от 25 януари 2017 г., озаглавено „Миграцията по маршрута през Централното Средиземноморие. Управление на потоците, спасяване на човешки живот“ (JOIN(2017)0004),
- като взе предвид Глобалния пакт за миграцията,
- като взе предвид целите на ООН за устойчиво развитие (ЦУР),
- като взе предвид Плана за действие относно правата на човека и демокрацията за периода 2015—2019 г., приет от Съвета на 20 юли 2015 г. и неговия средносрочен преглед от юни 2017 г.,
- като взе предвид съвместния работен документ на Комисията и на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност от 21 септември 2015 г., озаглавен „Gender Equality and Women’s Empowerment: Transforming the Lives of Girls and Women through EU External Relations 2016-2020“ (Равенство между половете и овластяване на жените: преобразяване на живота на момичетата и жените посредством външните отношения на ЕС за периода 2016—2020 г., SWD(2015)0182),
- като взе предвид препоръката на комисията по правата на жените към Парламентарната асамблея на Съюза за Средиземноморието, озаглавена „Participation of women in the leadership positions and decision making: Challenges and prospects“ (Участие на жените на ръководни позиции и вземане на решения: предизвикателства и перспективи) и приета на 13-ата пленарна сесия, проведена през май 2017 г. в Рим,
- като взе предвид Конвенцията за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените,
- като взе предвид Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие (Конвенцията от Истанбул),
- като взе предвид Пекинската декларация и Пекинската платформа за действие от септември 1995 г., и Програмата за действие на Международната конференция за населението и развитието (Конференцията от Кайро) от септември 1994 г., както и резултатите от конференциите за прегледа им,
- като взе предвид своята резолюция от 9 юли 2015 г. относно преразглеждането на Европейската политика за съседство ⁽¹⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 9 юли 2015 г. относно предизвикателствата, свързани със сигурността в региона на Близкия изток и Северна Африка, и перспективите за политическа стабилност ⁽²⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 14 септември 2016 г. относно отношенията между ЕС и Тунис в настоящия регионален контекст ⁽³⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 18 април 2018 г. относно изпълнението на инструментите на ЕС за външно финансиране: междинен преглед за 2017 г. и бъдеща структура за периода след 2020 г. ⁽⁴⁾,
- като взе своята препоръка от 30 май 2018 г. до Съвета, Комисията и заместник-председателя/върховния представител относно Либия ⁽⁵⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 14 ноември 2018 г. относно многогодишната финансова рамка за периода 2021 — 2027 г. ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ ОВ С 265, 11.8.2017 г., стр. 110.

⁽²⁾ ОВ С 265, 11.8.2017 г., стр. 98.

⁽³⁾ ОВ С 204, 13.6.2018 г., стр. 100.

⁽⁴⁾ Приети текстове, P8_TA(2018)0119.

⁽⁵⁾ Приети текстове, P8_TA(2018)0227.

⁽⁶⁾ Приети текстове, P8_TA(2018)0449.

Сряда, 27 март 2019 г.

- като взе предвид Съветите по линия на Споразумението за асоцииране между ЕС и Тунис от 11 май 2017 г. и от 15 май 2018 г., Съвета за асоцииране между ЕС и Алжир от 14 май 2018 г. и Съвета за асоцииране между ЕС и Египет от 25 юли 2017 г.,
 - като взе предвид заключенията на Съвета по външни работи относно Либия от 6 февруари 2017 г. и от 15 октомври 2018 г. и относно Сирия от 3 април 2017 г. и от 16 април 2018 г.,
 - като взе предвид член 52 от своя Правилник за дейността,
 - като взе предвид доклада на комисията по външни работи и становището на комисията по правата на жените и равенството между половете (A8-0077/2019),
- A. като има предвид, че арабските бунтове, които засегнаха региона на Близкия изток и Северна Африка през 2011 г., бяха момент на масови размирици, насочени срещу авторитарните режими и влошаващите се социално-икономически условия; като има предвид, че голяма част от протестиращите бяха млади жени и мъже, стремящи се към демокрация, свобода и върховенство на закона, както и към по-добро и по-приобщаващо бъдеще, признаване на тяхното достойнство и по-добро социално приобщаване и икономически перспективи; като има предвид, че свалянето на някои от режимите, и в някои случаи — въвеждането на демократични реформи, породиха големи надежди и очаквания;
- B. като има предвид, че по-голямата част от населението в региона на Близкия изток и Северна Африка е на възраст под 35 години; като има предвид, че младежката безработица в региона все още е сред най-високите в света; като има предвид, че това води до социално изключване и лишаване от граждански права, както и до „изтичане на мозъци“ към други държави; като има предвид, че тези фактори са в основата на протестите от 2011 г. и отново генерират протести в някои държави; като има предвид, че младите хора в уязвима среда, без подкрепа и перспективи, може да бъдат целеви групи за радикалните движения;
- B. като има предвид, че по-специално в държавите вносителки на петрол световната финансова криза, спадът на цените на петрола, демографските тенденции, конфликтите и тероризмът допълнително влошиха положението след събитията от 2011 г.; като има предвид, че типичният за тези държави икономически модел вече не е жизнеспособен и води до криза на доверието, която спешно трябва да се преодолее от засегнатите правителства с цел установяване на нов социален договор с гражданите на техните държави; като има предвид, че увеличаващото се социално въздействие на намаляващите държавни субсидии, работни места в публичния сектор и обществени услуги, разпространението на бедността и екологичните проблеми, особено в отдалечените райони и сред маргинализираните общности, са източник на нестихващи безредици и спонтанни протести в региона, които вероятно ще продължат да се разрастват през следващите години;
- Г. като има предвид, че осем години след Арабската пролет и политическите промени, вследствие на които държавите от Магреб и Машрек поеха по най-различни пътища на развитие от гледна точка на политиката и стабилността, е все така важно да се направи оценка на начините да се отговори на законните демократични стремежи и на желанието за трайна стабилност в региона, както и на спешната необходимост от работни места, върховенство на закона, подобряване на условията на живот и утвърждаване на устойчива сигурност; като има предвид, че е важно да се вземат предвид усилията и политическата позиция, възприета от ЕС в отговор на Арабската пролет, и да се направи оценка на неговата способност за изпълнение на политиката; като има предвид, че е важно да се направи отново оценка и да се адаптира политическата рамка на ЕС по отношение на държавите от южното съседство, бъдещите ѝ цели и средствата за тяхното постигане, като едновременно с това се отчитат различните ситуации в държавите от региона;
- Д. като има предвид, че недостатъчната координация между държавите членки и ЕС ограничава способността им да упражняват положително влияние в Магреб и Машрек; като има предвид, че действията на отделните държави членки в региона трябва да бъдат координирани и съгласувани с целите на ЕС; като има предвид, че ЕС трябва да преследва целите, определени в членове 8 и 21 от Договора за Европейския съюз; като има предвид, че ЕС трябва да увеличи своето политическо и дипломатическо влияние; като има предвид, че дългосрочната политическа и икономическа стабилност, както и устойчивостта в Магреб и Машрек, са от основно стратегическо значение за ЕС и че по тази причина е необходим дългосрочен, интегриран и ориентиран към бъдещето подход по отношение на политическата рамка и нейните цели, в съответствие с потребностите на гражданите в държавите партньори и със стратегическите интереси на ЕС;
- Е. като има предвид, че политиката на ЕС по отношение на държавите от Северна Африка и Близкия изток има две основни цели, а именно насърчаване на политическите и икономическите реформи във всяка отделна държава при надлежно зачитане на особеностите ѝ и насърчаване на регионалното сътрудничество между самите държави в региона и на сътрудничеството с ЕС;

Сряда, 27 март 2019 г.

- Ж. като има предвид, че ЕС следва да играе централна роля за насърчване на предотвратяването на конфликтите, посредничеството и решаването на конфликти, защитата и насърчването на правата на човека, принципите на правовата държава, пространството на гражданското общество, както и на демократичното, социално и справедливо икономическо управление в Магреб и Машрек; като има предвид, че отвореното гражданско общество и работата на защитниците на правата на човека като фактори на социалната промяна са от основно значение за дългосрочната устойчивост и просперитета на региона;
- З. като има предвид, че всяко задържане вследствие на упражняване на правата или свободите, гарантирани в международното право, като свободата на изразяване на мнение и свободата на събранията, е произволно задържане, което е забранено съгласно международното право; като има предвид, че в голяма част от региона на Близкия изток и Северна Африка защитниците на правата на човека, журналистите, юристите, активистите на политическата опозиция и гражданското общество въобще се изправят все по-често пред системно преследване, заплахи, нападения, репресии, съдебен тормоз, произволно задържане, изтезания и малтретиране; като има предвид, че ЕС и държавите членки трябва значително да увеличат усилията си с цел адекватно решаване на този проблем;
- И. като има предвид, че в региона има многобройни въоръжени конфликти и хиляди хора са били убити и са изчезнали, а милиони са разселени; като има предвид, че ИДИЛ/Даиш и други джихадистки групировки са извършили жестокости, включително брутални екзекуции и неизразимо сексуално насилие, отвличания, изтезания, насилствена смяна на религията и поробване на жени и момичета; като има предвид, че деца са били вербувани и използвани при терористични нападения; като има предвид, че съществуват сериозни опасения относно благосъстоянието на населението, което понастоящем е под контрола на ИДИЛ/Даиш, и относно възможността то да бъде използвано като жив щит по време на кампанията за освобождаването му; като има предвид, че тези престъпления може да представляват военни престъпления и престъпления срещу човечеството;
- Й. като има предвид, че в отговор на събитията в региона ЕС преразглежда своята политика за съседство през 2015 г.; като има предвид, че в прегледа се предвижда засилено участие на държавите членки в европейската политика за съседство (ЕПС);
- К. като има предвид, че устойчивостта на държавата и обществото са сред основните приоритети на Глобалната стратегия на ЕС; като има предвид, че в нея се признава, че в основата на всяка устойчива държава лежи устойчиво общество, характеризиращо се с демокрация, доверие в институциите и устойчиво развитие, докато репресивните държави по своята същност са уязвими в дългосрочен план;
- Л. като има предвид, че за държавите, с които ЕС е подписал споразумения за асоцииране, правнообвързващите ангажименти съгласно тези споразумения, включително в областта на правата на човека, следва да бъдат в основата на отношенията, и по-специално приоритетите за партньорство, договорени между ЕС и определени съседни държави;
- М. като има предвид, че според УНИЦЕФ първата заплаха, засягаща децата, които живеят в райони на конфликт в Близкия изток и Северна Африка, е детският труд; като има предвид, че 2,1 милиона деца в Сирия и 700 000 сирийски деца бежанци нямат достъп до образование; като има предвид, че в резултат на продължаващото насилие и външното разселване, природните бедствия, увеличаващото се икономическо неравенство и неравенство между половете, както и високите равнища на младежка безработица и бедност в редица държави от Близкия изток и Северна Африка, 28 милиона деца се нуждаят от хуманитарна помощ;
1. отбелязва със загриженост, че осем години след първите бунтове в повечето държави по-голямата част от законните стремежи на мирните протестиращи към достойнство, права на човека и прогресивни социални, икономически и политически реформи все още не са изпълнени; потвърждава, че в някои случаи настъпиха положителни промени и бяха утвърдени някои демократични придобивки, но изтъква факта, че това е все още недостатъчно; осъжда продължаващите непрекъснати нарушения на правата на човека, принципите на правовата държава и основните свободи, както и широко разпространената дискриминация по отношение на малцинствата; изразява загриженост във връзка с продължаващото бедствено социално-икономическо положение в региона, и преди всичко във връзка с високите равнища на безработица (засягаща по-специално жените и младите хора) и социално изключване, които водят до широкомащабно разочарование и лишаване от граждански права, особено сред младите хора, като ги тласкат към отчаяние, незаконна имиграция в търсене на изход или ги правят по-уязвими на радикализация; подчертава, че икономическото положение в тези държави оказва силно въздействие и върху положението им със сигурността; изразява съжаление относно трайните равнища на корупция, непотизъм и липса на отчетност в региона;
2. подчертава, че дългосрочният просперитет на държавите след Арабската пролет върви ръка за ръка с тяхната способност активно да осигуряват защитата на всеобщите права на човека и създаването и утвърждаването на демократични и прозрачни институции, които са ангажирани със защитата на основните права на гражданите; изразява поради това силна загриженост във връзка с продължаващите нарушения на правата на човека, стесняването или затварянето на пространството

Сряда, 27 март 2019 г.

за демокрацията и местните организации на гражданското общество, отстъплението от придобивките в областта на свободата на изразяване на мнение — както онлайн, така и офлайн, и на свободата на събранията и сдруженията, репресиите срещу защитниците на правата на човека и потискането на ролята на медиите — в т.ч. чрез злоупотреби със законодателството относно борбата с тероризма и технологиите за наблюдение, и ограничаването на принципите на правовата държава в редица държави от Близкия изток и Северна Африка; отбелязва със загриженост особената роля и отговорност на армията и на службите за сигурност за влошаването на политическата траектория на редица държави след Арабската пролет и техния постоянен и доминиращ контрол върху държавата и икономическите ресурси; призовава ЕС и държавите членки да включат по подходящ начин това основно измерение в отношенията си с региона на Близкия изток и Северна Африка; призовава ЕС и държавите членки да работят съвместно с правителствата на третите държави за прекратяване на подобни практики и за отмяна на репресивното законодателство, както и да осигурят надлежна проверка на износа на европейски технологии за наблюдение и техническа помощ; настоятелно призовава ЕС да даде приоритет на подкрепата за усилията на парламентите и на гражданското общество за по-голяма отчетност и прозрачност на службите за сигурност и на армията;

3. приветства непрестанните усилия на ЕС и на неговите държави членки за насърчване на демокрацията, принципите на правовата държава, правата на човека, основните свободи, както и икономическото развитие и важната връзка между демокрацията и устойчивата сигурност в държавите след Арабската пролет, и признава сложността на тази задача; счита обаче, че въпреки съсредоточаването на политиката в продължение на 15 години върху държавите от Южното и Източното Средиземноморие, въпреки подновените политически усилия и въпреки увеличените бюджетни ресурси след Арабската пролет (или процесите на Арабската пролет в различните държави) целите и политиките на ЕС все още не са изпълнени в необходимата степен (а понякога ситуацията дори се е влошила) и че все още предстои да започне истински процес на социално-икономическото приобщаване; подчертава, че външната дейност на ЕС спрямо държавите след Арабската пролет следва да отчита действителността по места и да приспособява съответно стратегиите на политиката и тяхното изпълнение; счита, че недостатъчно утвърдената ръководна роля и недостатъчната инициатива на ЕС в работата по решаване на продължителните конфликти отслабиха способността на ЕС да оказва дипломатическо въздействие в региона; призовава ЕС да подкрепя решително мирните процеси на ООН, насочени към решаване на конфликтите в региона на Близкия изток и Северна Африка;

4. припомня вредите и страданията, причинени от екстремизма и тероризма в региона, и подчертава, че насилието е сериозна заплаха за неговата стабилност, както и че сътрудничеството в областта на сигурността в рамките на региона, както и сътрудничеството с ЕС и с неговите държави членки, при пълно зачитане на международното право в областта на правата на човека, остава от изключително значение за успешното справяне с терористични организации като Даиш и по този начин помага на хората в региона в крайна сметка да живеят в мир и в среда на стабилност и прогрес; приветства по тази причина инициативите на ЕС, насочени към преодоляване на терористичните заплахи в региона на Близкия изток и Северна Африка; подчертава, че е важно да се укрепи капацитетът на държавните участници, които играят ключова роля в борбата с тероризма и насилническия екстремизъм, както и важната необходимост от съсредоточаване на вниманието върху партньорствата между органите на властта, младите хора и общностите с цел премахване на основните фактори, които може да направят общностите уязвими спрямо насилническия екстремизъм, както и с цел справяне с първопричините за конфликтите;

5. изразява загриженост във връзка с факта, че въпреки значителните си политически и бюджетни инвестиции и непрекъснати политически и икономически действия ЕС все още не успява да придобие действително, значимо политическо и икономическо влияние, че въздействието на политиките на ЕС остава ограничено и че ЕС не се възприема от държавите в региона като фактор, способен да предизвика сериозни промени; посочва неудовлетворението на гражданското общество, на местните неправителствени организации и на младите хора като цяло във връзка с факта, че ЕС не успява да претвори в пълна степен своята визия в действия по места; изразява загриженост във връзка с усложняващата се политическа обстановка в Магреб и Машрек и отбелязва появата на нови и активизирането на съществуващи политически и икономически регионални участници, като Русия и Китай, в допълнение към съперническите послания и финансиране от държавите от Персийския залив и Иран, които преследват цели, които биха могли дори да бъдат в противоречие с целите на ЕС; призовава за по-силен ангажимент и за по-категорична визия от страна на ЕС, за да може той да стане по-централен участник в региона; призовава Съюза да води по-активен диалог с организациите на гражданското общество, за да се прилагат политики, които са способни да отговорят на очакванията на всички демократични участници; подчертава необходимостта ЕС да започне диалог с всички политически участници в държавите от Близкия изток и Северна Африка;

6. подчертава значението на Съюза за Средиземноморието, който е единственият политически форум, обединяващ държавите — членки на ЕС, и всички средиземноморски държави; подчертава, че Съюзът за Средиземноморието, който наскоро отбеляза своята десетгодишнина, трябва да играе по-голяма роля в съвместното справяне с общите предизвикателства; отбелязва като положителен факт Третия регионален форум на Съюза за Средиземноморието, състоял се на 8 октомври 2018 г., на който беше отбелязана десетгодишнината от срещата на високо равнище за Средиземноморието, проведена в Париж, и беше призната ползата от продължаване на развиването на взаимодействието между Съюза за Средиземноморието и други участници в Евро-средиземноморския регион; призовава Комисията, Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) и върховния представител съществено да преосмислят и да възродят проекта „Съюз за Средиземноморието“; насърчава използването на този проект като начин за стимулиране на по-тясно сътрудничество между ЕС и държавите от Средиземноморието;

Сряда, 27 март 2019 г.

7. изразява съжаление, че се договарят приоритети за партньорство с държави без никакви придружаващи ги условия и въпреки значителното и продължаващо отстъпление в областта на демокрацията, правата на човека и принципите на правовата държава;

8. счита, че прекалено дълго политическата позиция спрямо държавите от Магреб и Машрек беше възпрепятствана от подход, който се основаваше в прекалено голяма степен на очакванията и целите на ЕС, без да се отчитат напълно интересите и действителността в държавите — партньори на ЕС, с малко стимули за тях и със слаба ангажираност от тяхна страна и като се обръщаше твърде малко внимание на стремежите на населението, което следваше да се възползва от политиките на ЕС, и на конкретната политическа обстановка в различните държави; изразява съжаление, че първоначалните усилия след Арабската пролет (или процесите на Арабската пролет в различните държави) за въвеждане на по-строги условия и стимули за изпълнение за държавите бенефициенти чрез принципа „повече за повече“ не доведоха до увеличаване на влиянието на ЕС по отношение на способността му да насърчава истински промени в областта на демокрацията, принципите на правовата държава, правата на човека и основните свободи, икономическото и социалното развитие и устойчивата сигурност в повечето държави; подчертава, че диференцирането и по-голямата взаимна ангажираност са отличителният белег на ЕПС, като се разграничават различни степени на ангажираност и се отразяват интересите на всяка държава по отношение на естеството и акцента на партньорството ѝ със Съюза; призовава за по-съгласувано прилагане на принципа „повече за повече“ чрез определяне на конкретни цели и показатели за по-голямо подпомагане на равнището на политиките, програмите и проектите в двустранните отношения; припомня, че целта за демократизация може да бъде постигната по устойчив начин само ако се преследва задълбочено в съответните държави както в градските, така и най-вече в селските райони, и подчертава, че стабилността подпомага развитието на демокрацията и че навременният процес на подготовка, който следва да включва обширна консултация и участие на съответните обществени групи и лидери, е от полза за постигането на тази цел; подчертава освен това, че демократизацията едновременно подпомага икономическото развитие и укрепва принципите на правовата държава;

9. потвърждава първоначалните усилия на ЕСВД и на Комисията, в сътрудничество и диалог с Европейския парламент, за значима реформа на политическата рамка на ЕС за държавите след Арабската пролет, за да се увеличи нейният капацитет за оказване на политическо влияние в Магреб и Машрек; посочва Глобалната стратегия за външната политика и политика на сигурност на Европейския съюз и нейната добавена стойност по отношение на потенциала за постигане на полезни взаимодействия в действията на равнището на ЕС въз основа на политическия, икономическия и социалния диалог, като се подчертава освен това връзката между социално-икономическото развитие и устойчивата сигурност и се осигурява адекватна подкрепа и изпълнение чрез финансовите инструменти за външната дейност на ЕС; отбелязва преразглеждането през 2015 г. на ЕПС, насочено към отчитане на променящите се сценарии в региона; подчертава значението на задълбоченото годишно докладване по държави относно изпълнението на ЕПС; припомня също така важната подкрепа, предоставена от Европейския инструмент за демокрация и права на човека (ЕИДЧП), за изпълнението на стратегическата рамка и плана за действие на ЕС относно правата на човека и демокрацията и свързаните насоки за правата на човека и стратегиите за отделните държави, което осигури възможност на ЕС да действа по-стратегически в тази област, включително в южното съседство, и осигури по-голяма отчетност, видимост и ефективност;

10. подчертава необходимостта да се полагат усилия за възможно най-ефективно използване на наличните ресурси, за да се оптимизира въздействието на външната дейност на ЕС, което следва да се постигне чрез съгласуваност и взаимно допълване между инструментите на Съюза за външно финансиране;

11. изтъква колко е сложно да се даде подходящ отговор на миграционните и бежанските потоци от и през Магреб и Машрек, сложността на прекомерно насочения към сигурността поглед върху миграцията, на предизвикателството, свързано с тероризма, и основателните опасения относно нестабилността на някои държави в региона, и необходимостта от по-внимателно разглеждане на неотложните въпроси в областта на изменението на климата, както и предизвикателствата, произтичащи от липсата на съгласуван подход на държавите членки; изразява загриженост, че поради тези фактори дейността на ЕС във връзка с региона разчита прекалено много на идеология на краткосрочната стабилност, пренебрегвайки други важни аспекти; счита, че когато стабилността и сигурността се превърнат в доминиращи цели, те водят до по-краткосрочна и недалновидна политическа визия и лишават действията на ЕС, насочени към утвърждаването на правата на човека и основните свободи, от необходимата интензивност; припомня, че насърчането на устойчивостта на държавата и на обществото не следва да води до продължаване на съществуването на авторитарни режими; отново заявява, че правата на човека не са подчинени на управлението на миграцията, нито на действията за борба с тероризма, и е убеден, че надеждна и съгласувана политика на стабилност и на устойчива сигурност може да бъде постигната единствено чрез преследването на по-дългосрочни интереси и принципи, като приобщаващо и ползотворно икономическо и социално развитие, както и утвърждаване на правата на човека и на основните свободи в рамките на насочен към хората и съобразен с конкретните конфликти подход; припомня обаче, че дългосрочната стабилност на тези държави може да бъде постигната единствено чрез балансирано съотношение между изискванията за сигурност и развитието, основано на принципите на правовата държава и правата на човека;

Сряда, 27 март 2019 г.

12. призовава ЕС да противодейства на първопричините за миграцията, като конфликтите, въпросите във връзка с околната среда, крайната бедност и социалното изключване, и да пренасочи политическото сътрудничество към по-балансирано и равнопоставено партньорство с региона на Близкия изток и Северна Африка, като постави в центъра му политиките за младежта и инвестициите, насочени към местните малки и средни предприятия (МСП);

13. отбелязва, че някои държави приемат милиони бежанци, мнозинството от които са жени и деца, живеещи в бедност, което обостря домашното насилие, експлоатацията на жени и момичета с цел проституция, принудителните бракове в детска възраст и детския труд в общността;

14. призовава европейските институции, държавите — членки на ЕС, както и националните агенции за развитие, да се стремят да представят единна европейска позиция по отношение на региона, съсредоточена върху общите интереси, за да се осигури единна и съгласувана европейска стратегия, така че да се оползотвори пълният потенциал на ЕС като пълноценен поддръжник на демократичните, икономическите и социалните реформи;

15. отбелязва с особена загриженост, че гражданското общество и защитниците на правата на човека в региона на Близкия изток и Северна Африка се изправят пред нарастващи заплахи, репресии, съдебен тормоз, произволно задържане, изтезания и малтретиране, както и други форми на преследване; подчертава, че работата на защитниците на правата на човека е от решаващо значение за дългосрочното развитие и дългосрочната стабилност на региона; отново призовава в този контекст за пълно прилагане на Насоките на ЕС относно защитниците на правата на човека; подчертава необходимостта ръководителите и дипломатите на ЕС и на държавите членки на всички равнища да сигнализират за случаи на изложени на риск защитници на правата на човека от страна на правителствата на трети държави, включително, по целесъобразност, чрез публични изявления, дипломатически действия и редовен диалог, срещи със защитници на правата на човека, посещения на задържани защитници на правата на човека и наблюдение на съдебни процеси на защитници на правата на човека; подчертава необходимостта ЕС и държавите членки да увеличат финансирането и капацитета за осигуряване на подкрепа за изложени на риск защитници на правата на човека чрез предоставяне на спешни безвъзмездни средства, както и чрез подпомагане на механизмите за защита на гражданското общество, като *ProtectDefenders.eu*; приветства последователните усилия на Европейския фонд за демокрация и на ЕИДЧП за насърчване на демокрацията и зачитането на основните права и свободи в рамките на южното съседство на ЕС; настоява, че ЕС и неговите държави членки трябва активно да се стремят да се ангажират с най-уязвимите защитници на правата на човека и участници от гражданското общество в целия регион и да ги подкрепят, включително в отдалечените и селските райони, както и с лицата, борещи се за правата на ЛГБТИ, правата на коренното население, екологичните права и правата на собственост върху земята, правата на бежанците и трудовите права, а също и с жените, които са изправени пред специфични рискове и заплахи, свързани с пола;

16. приветства концепцията за съвместна отговорност, предложена от преразгледаната ЕПС; изразява загриженост обаче, че тя рискува да осигури възможност на авторитарните режими в някои държави партньори да подбират приоритети според националната си програма, вместо да напредват по пътя към демократизация; подчертава поради това значението на дългосрочна рамка на политиката и на полезните взаимодействия при програмирането за държавите след Арабската пролет въз основа на върховенство на демокрацията, включването на всички демократични политически сили и върховенството на принципите на правата държава, правата на човека и основните ценности; подчертава, че укрепването на тези аспекти, както и развитието на привлекателен икономически климат и подкрепата за положителни реформи са в интерес на държавите партньори и на тяхното население, както и на ЕС, и призовава за по-стабилно обвързване с условия в случаите на системни нарушения на правата на човека от страна на органите на властта; припомня, че на държавите партньори, които желаят да осъществят реформи, да водят по-тесен политически диалог и които постигат повече, следва да се осигурят нови стимули и подкрепа, които съответстват на техните стремежи и ангажираност, и изисква прилагането на основан на резултатите от изпълнението подход, основан на приобщаващ диалог, ясни приоритети и цели в този смисъл; настоява, че в случаи на системни нарушения на правата на човека от страна на органите на властта бюджетната подкрепа от ЕС следва да бъде пренасочвана към местното гражданско общество;

17. подкрепя стремежите на хората в региона на Близкия изток и Северна Африка, включително мнозинството млади хора, които желаят да създадат свободни, стабилни, проспериращи, приобщаващи и демократични държави, спазващи своите национални и международни ангажименти в областта на правата на човека и основните свободи; приветства демократичните процеси в региона и дългосрочното партньорство с ЕС; призовава ЕС да взема това под внимание във всички свои области на политиката, за да подобри тяхната съгласуваност и да подпомага държавите партньори по-ефективно; подчертава, че за да бъде политическият преход напълно устойчив, е важно и необходимо да се приеме миналото, и в този контекст отбелязва важната работа на независимата комисия за истина и достойнство (*Instance Vérité et Dignité*) в Тунис, която дава пример на целия регион;

18. изразява съжаление, че в определени случаи двустранното сътрудничество в областта на разследването и съдебното сътрудничество по случаи на задържане, насилие или смърт на граждани на ЕС е било недостатъчно, както в случая на италианския изследовател Джулио Реджени; счита, че е от съществено значение по-нататъшното сътрудничество в други сектори да се обвърже с постигането на значителни подобрения в тази област;

Сряда, 27 март 2019 г.

19. изразява убеждението си, че когато предварителните условия за договарянето на задълбочени и всеобхватни зони за свободна търговия, които зависят от демократичния напредък, все още не са въведени или не отговарят на стремежите на съответните държави, ЕС следва да предоставя по-голям достъп до устойчива търговия и инвестиции, по-специално в полза на населението и икономиките от Южното Средиземноморие, като подпомага производствените мощности, модернизацията на инфраструктурата и създаването на привлекателен икономически климат, с акцент върху националните и регионалните пазари, насърчавайки достойни условия на труд, социална закрила и приобщаващо социално-икономическо развитие;

20. счита, че тъй като ЕС не успява да представи ориентирана към бъдещето, основана на правата и насочена към хората визия за своята политика в областта на миграцията и убежището, съществува все по-голям риск някои държави в региона да използват мерките за ограничаване на миграцията и ролята си в тях за придобиване на по-голямо влияние в своя политически диалог и диалог относно политиките с ЕС; счита, че на държавите от Близкия изток и Северна Африка следва да се предоставя повече помощ за справяне с притока на имигранти от държавите в Африка на юг от Сахара и в този контекст приветства усилията на ЕС за справяне с първопричините за миграцията, но припомня, че ще са необходими повече усилия за постигане на успех в това начинание; счита, че е важно да участват партньорите от региона на Близкия изток и Северна Африка в прилагането на общи решения за справяне с проблеми като борбата с трафика на хора; изразява обаче загриженост поради възможността външната политика на ЕС да се използва като инструмент за „управление на миграцията“ и подчертава, че всеки опит да се работи с държавите след Арабската пролет, включително държавите на произход и на транзитно преминаване, по въпросите на миграцията трябва да върви ръка за ръка с подобряването на положението с правата на човека в тези държави и със спазването от тяхна страна на международното право в областта на правата на човека и за бежанците; подчертава, че предизвикателството, пораждащо миграционните потоци, е въпрос от общ интерес за държавите от региона на Близкия изток и Северна Африка (държави на произход и транзитно преминаване) и за тези от Съюза (държави на местоназначение); подчертава освен това, че е важно да се осигури политическа рамка, която насърчава демократичното, политическото и социално-икономическото приобщаване като взаимно допълващи се фактори, включително по отношение на насърчаването на условия за безопасен, достоен живот за хората в региона и намаляване на принудителното разселване;

21. посочва риска действията на ЕС за региона и подходът, прилаган от държавите членки чрез двустранните отношения, да бъдат възпрепятствани от некоординирани и едностранни подходи и в резултат на това да бъде загубена способността на ЕС за оказване на политическо въздействие; приветства в този контекст предложението на председателя на Комисията да се излезе извън рамките на постигането на единодушие в Съвета в процеса на вземане на решения в областта на общата външна политика и политика на сигурност, тъй като това би могло да помогне на ЕС да изразява единна позиция, да се обедини зад една ясна стратегия, във външните си отношения и да има по-голямо влияние; счита, че по-задълбоченото участие на държавите членки в ЕПС, както е предвидено в прегледа на ЕПС от 2015 г., макар и положително, следва да бъде предмет на повече усилия; подчертава колко важни и дълбоки са връзките между редица държави членки и техните народи с много от държавите от Южното Средиземноморие; призовава в този контекст държавите — членки на ЕС, да задълбочат координацията на своите действия в региона и да проучат начини за предприемане на по-ефективни действия;

22. призовава Съюза и държавите членки, с оглед на достиженията на правото на Съюза в областта на борбата с корупцията, да укрепят своите програми за съдебно сътрудничество с държавите партньори от региона, за да насърчат обмена на най-добри практики и да създадат ефективен правен арсенал за борба с корупцията; счита, че реформите на публичната администрация и на публичния сектор в държавите от южното съседство следва да бъдат приоритет, заедно с борбата срещу корупцията, и следва да бъдат осъществявани с помощта на увеличени финансови средства, изграждане на капацитет и по-тясно сътрудничество с държавите членки, както и подкрепа за участниците от гражданското общество в областта на борбата с корупцията, прозрачността и отчетността;

23. отново заявява, че насърчаването и защитата на правата на човека, демокрацията и принципите на правовата държава са сред основните принципи на външната политика на ЕС; изразява загриженост предвид продължаващата продажба на оръжие и оборудване за сигурност от държавите — членки на ЕС, включително технологии за наблюдение, използвани за вътрешни репресии, за органите на властта в региона, които не зачитат правата на човека и международното хуманитарно право; настоятелно призовава държавите членки да спазват стриктно Обща позиция 2008/994/ОВППС на Съвета от 8 декември 2008 г., определяща общи правила за режим на контрол върху износа на военни технологии и оборудване⁽¹⁾, в която, наред с другото, се заявява, че следва да се отказва издаването на лицензи за износ, ако е налице явен риск предназначенията за износ военни технологии или оборудване да бъдат използвани за вътрешни репресии или за извършването на сериозни нарушения на международното хуманитарно право; отново заявява своята позиция, изразена в измененията към предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за въвеждане на режим на Съюза за контрол на износа, трансфера, брокерската дейност, техническата помощ и транзита на изделия с двойна употреба, прието на 17 януари 2018 г.⁽²⁾; настоятелно призовава държавите — членки на ЕС, да разгледат това досие като досие с първостепенно значение в усилията си да постигнат съгласие в Съвета;

⁽¹⁾ ОВ L 335, 13.12.2008 г., стр. 99.

⁽²⁾ ОВ С 458, 19.12.2018 г., стр. 187.

Сряда, 27 март 2019 г.

24. счита, че приоритетите за партньорство, договорени между ЕС и държавите — партньори по ЕПС, следва изрично да се позовават на съответното споразумение за асоцииране, и по-специално на клаузата за правата на човека, гарантирайки, че правата на човека съставляват съществен и универсален аспект на договорените приоритети за партньорство, които ще бъдат обсъждани на всички равнища, и по-точно на най-високо политическо равнище, и няма да бъдат ограничени до заседанията на подкомитетите на ниско равнище;

25. призовава за по-голямо приобщаване и по-тясно участие на местното гражданско общество в определянето на потребностите в държавите партньори; приветства усилията на ЕСВД и на Комисията да разширят участието на гражданското общество и да включат частния сектор и ги насърчава да направят повече в това отношение; подчертава необходимостта да се гарантира участието на представителите на независимото гражданско общество, в т.ч. нерегистрирани групи за защита на правата на човека и защитници на правата на човека, и изразява съжаление, че това се затруднява особено, когато диалогът и подпомагането минават през контролирани от правителството агенции, или се съсредоточават единствено върху проправителствени организации; счита, че ЕС следва да улесни достъпа до наличните финансови средства за по-малките и местните организации на гражданското общество, включително социалните партньори, да рационализира процесите на кандидатстване и да се съсредоточи върху местните организации на гражданското общество; посочва, че сред местните участници от гражданското общество е разпространено усещането, че ЕС съсредоточава усилията си основно върху големите международни организации на гражданското общество; призовава ЕС да инвестира повече ресурси за насърчаване на изграждането на капацитет на местните организации на гражданското общество и за улесняване на задълбоченото партньорство между тях и големите международни организации на гражданското общество, както и за подобряване на капацитета на социалните партньори за социален диалог с правителството, с цел увеличаване на ангажираността на местно равнище;

26. призовава ЕСВД да увеличи усилията си за обмен на най-добри практики във връзка с ролята на жените в обществения живот;

27. подчертава, че ангажираността и овластяването на жените в обществената, политическата, икономическата и културната сфера в държавите от региона на Близкия изток и Северна Африка са от решаващо значение за постигането на дългосрочни стабилност, мир и икономически просперитет; подчертава, че в държавите, в които Арабската пролет доведе до продължаващи конфликти, участието на жените в миротворческите процеси и посредничеството е от съществено значение за възстановяването на мирно общество; счита, че достъпът на жените до образование, с подкрепата на организациите на гражданското общество, и равенството между половете са от съществено значение за постигането на тази цел;

28. подчертава, че укрепването на местните органи допринася за разпространяването на демокрацията и на принципите на правната държава; призовава поради това за насърчаване на процесите на децентрализация и за оправомощаване на регионите чрез развитието на автономия на местно равнище; насърчава и подкрепя партньорствата с държавите — членки на ЕС, както и проектите за децентрализирано сътрудничество, изпълнявани от местните органи на държавите членки с цел развитие на общинското и регионалното управление в държавите от региона;

29. припомня, че е важно да се осигури подходяща видимост за усилията на ЕС и за помощта и инвестициите на ЕС в региона посредством засилена стратегическа комуникация, публична дипломация, контакти между хората, културна дипломация, сътрудничество по образователни и академични въпроси и дейности по осведомяване за популяризиране на ценностите на Съюза; призовава по-специално за възстановяване на мандата на специалния представител на ЕС за региона на Южното Средиземноморие, който да ръководи действията на ЕС с региона и да осигури по-голяма видимост на ЕС;

30. счита, че с оглед на увеличаването на способността на ЕС да оказва политическо въздействие и въздействие в областта на политиките и да насърчава ангажираността и широката подкрепа от страна на държавите бенефициенти, всяка делегация на ЕС следва да предвиди редовни консултации с експерти и представители на организациите на гражданското общество, да създаде, по-специално, консултативни съвети на високо равнище, отразяващи социалното, икономическото и политическото многообразие в съответната държава и включващи икономически, медийни, културни и академични лидери, лидери на гражданското общество и изтъкнати младежки лидери, както и социални партньори и водещи защитници на правата на човека от съответната държава, които да допринасят за приоритетите и структурата на политиката, разработвана от ЕС;

31. изразява убеждението, че младите хора следва да бъдат в центъра на действията на ЕС по отношение на региона, като се прилага междусекторен подход; призовава за включване на политиките за младежта във всички политики на Съюза в региона на Близкия изток и Северна Африка; счита, че е от решаващо значение да се разработят трайни решения, съизмерими с мащаба на предизвикателството, поставяно от младежката заетост, и подчертава, че е важно да се насърчават достойните работни места, предприемачеството и възможностите за самостоятелна заетост; предлага в този контекст всяка делегация на ЕС да работи за създаването на неформални младежки консултативни съвети, включващи млади политически, социални, икономически, медийни и културни лидери и лидери на организации на гражданското общество, които да допринасят за политическите приоритети, за способността на политиките на ЕС да оказват въздействие в държавата и да въвеждат допълнителен елемент на отчетност във връзка с избора на политики; призовава европейските политически семейства и мозъчни тръстове да започнат засилен обмен с местни млади активисти от държавите от Близкия изток и Северна Африка с цел насърчаване на тяхното овластяване, обучение и изграждане на капацитет, за да могат да се кандидират в местни избори и да станат нови фактори на промяната в своите държави;

Сряда, 27 март 2019 г.

32. призовава ЕС да подпомага партньорите си при преодоляването на първопричините за радикализацията, като бедност, безработица, социално и политическо изключване и неспособност на обществото да задоволява потребностите на населението, и да създава възможности за младите хора чрез засилено сътрудничество с региона на Близкия изток и Северна Африка, в чиято основа са поставени хората, и най-вече младите хора; призовава ЕС да подпомага достъпа на младите хора до предприемачество, например чрез насърчаване и подпомагане на инвестициите в стартиращи предприятия; счита, че действията на ЕС по отношение на региона следва да поставят по-силен акцент върху приобщаващото икономическо и социално развитие с цел насърчаване на създаването на работни места, пригодността за заетост на младите хора, въвеждането на съответстващо в по-голяма степен на пазара на труда обучение и реформи на трудовите права, наред с реформи, насочени към изграждането на стабилни универсални системи за социална закрила, с особен акцент върху най-уязвимите групи; призовава ЕС да инвестира повече ресурси в действия, насочени към подобряване на достъпа до качествени основни услуги за всички, като образование и здравеопазване, и да увеличи усилията си за разширяване на социалния диалог, както и за насърчаване на законодателни реформи във връзка със свободата на сдружаване, на мирни събрания и на изразяване на мнение, свободата на печата, борбата с корупцията и осигуряването на достъп до ресурси и информация като основните съставни елементи за постигане на стабилност и за изграждането на отворено, динамично и устойчиво общество;
33. изразява силно безпокойство предвид ескалацията на напрежението в региона; осъжда използването на религиозните различия като инструмент за предизвикване на политически кризи и религиозни войни;
34. призовава ЕС да оказва силна подкрепа на държавите от региона на Близкия изток и Северна Африка в борбата им срещу опасността от религиозен радикализъм, на който безработните младите хора са особено изложени;
35. счита, че са необходими механизми за спиране на финансирането на тероризма чрез офшорни структури, включващи държавни и финансови институции, както и за преустановяване на трафика на оръжие и купуването и продажбата на енергийни ресурси и суровини, носещи печалба на терористични групировки;
36. посочва предизвикателствата, свързани с изменението на климата, опустиняването и недостига на вода, които дълбоко засягат региона; насърчава решително изготвящите политиките лица и всички участници от ЕС и от региона на Близкия изток и Северна Африка да задълбочат сътрудничеството си с държавите партньори, в т.ч. местните органи и организациите на гражданското общество, в областта на енергийната сигурност, като насърчават енергията от възобновяеми източници, устойчивата енергетика и целите за енергийна ефективност, за да се допринесе за изпълнението на Парижкото споразумение; подчертава възможността за напредък на региона в енергийния преход чрез увеличаване на използването на възобновяеми енергийни източници, които имат голям икономически потенциал за много от държавите от Близкия изток и Северна Африка; изтъква възможностите за устойчив растеж и създаване на работни места, които това би разкрило, както и възможностите за регионално сътрудничество по въпросите на енергетиката и изменението на климата; подчертава в този контекст възможността, която откритите наскоро в Източното Средиземноморие залежи от природен газ може да представляват за всички имащи отношение държави;
37. посочва факта, че отварянето на частния сектор и по-нататъшното диференциране на икономиките могат да допринесат за създаването на толкова необходимите работни места в региона, особено за младите хора и жените; приветства положителните признаци на възстановяване на туристическия сектор в региона, признава неговия голям потенциал за насърчаване на устойчивия растеж и възможностите за работа и призовава ЕС да отдели специално внимание и подкрепа за районите, засегнати от инфраструктурни предизвикателства и/или предизвикателства, свързани със сигурността; призовава ЕС да увеличи подкрепата си за държавите, които имат по-силно желание да постигнат напредък по отношение на демократизацията, принципите на правовата държава, зачитането на правата на човека и основните свободи, като използва всички налични финансови инструменти, с които разполага — от макрофинансова помощ до ЕИС, Европейския фонд за външни инвестиции и бъдещия Инструмент за съседство, сътрудничество за развитие и международно сътрудничество;
38. припомня необходимостта от по-широко използване на до голяма степен неоползотворения потенциал за иновации и динамика на частния сектор в региона; насърчава ЕС да засили в този смисъл диалога, финансовата и техническата помощ; приветства инициативи като „Startup Europe Mediterranean“ за картографиране и създаване на мрежа между стартиращи предприятия, инвеститори, университети, научноизследователски институти и изготвящите политиките лица на двата бряга на Средиземно море, като ключово действие за стимулиране на сътрудничеството в областта на иновациите, създаването на работни места и устойчивия икономически растеж;
39. подчертава значението на свързането на всички реформи и инвестиции, както и на действията на ЕС по отношение на региона, с постигането на ЦУР и с устойчивото развитие като цяло;

Сряда, 27 март 2019 г.

40. припомня добавената стойност на парламентарната дипломация и на редовните двустранни междупарламентарни срещи, които Парламентът провежда с партньорите си от южното съседство, като инструмент за обмен на опит и за насърчаване на взаимното разбирателство; посочва важноста на съвместните парламентарни комитети в този контекст като уникален инструмент за формулиране на амбициозни съвместни политики между ЕС и най-близките му партньори; насърчава националните парламенти на ЕС да провеждат двустранни междупарламентарни заседания в рамките на ЕПС; подчертава отново, че политическите партии в националните парламенти и в Европейския парламент могат да играят роля в това отношение; счита, че диалогът между Европейския парламент, националните парламенти от ЕС и парламентите на държавите от южното съседство би могъл да предостави много ценна възможност за насърчаване на регионалния диалог и сътрудничеството в южното съседство; изтъква в това отношение важната роля на Парламентарната асамблея на Съюза за Средиземноморието като източник на нова динамика за регионалната интеграция и за една амбициозна политическа и икономическа програма за тази организация; отбелязва припокриването между Парламентарната асамблея на Съюза за Средиземноморието и Парламентарната асамблея за Средиземноморието; счита, че Парламентарната асамблея на Съюза за Средиземноморието следва да има по-значима роля в регионалната рамка на Съюза за Средиземноморието, като осигурява по-голяма прозрачност и парламентарен контрол на дейностите на Съюза за Средиземноморието, и по-специално неговите проекти;

41. подчертава, че жените могат да бъдат мощни двигатели за насърчаването и изграждането на мира, за разрешаването на конфликти и за процесите на стабилизиране, и подчертава жизненоважната роля на жените за предотвратяването на радикализацията и за борбата с насилствения екстремизъм и с тероризма; припомня, че участието на жените на всички равнища на процеса на вземане на решения в разработването и изпълнението на тези стратегии допринася за ефективността и устойчивостта на политиките и програмите; призовава Комисията и държавите членки да подкрепят жените в региона на Близкия изток и Северна Африка и организациите, които защитават и насърчават техните права; изтъква необходимостта от лесен достъп до правосъдие, включително в условията на преход, като се постави акцент върху жените жертви на свързано с конфликти сексуално насилие;

42. отново призовава Парламентарната асамблея на Съюза за Средиземноморието да подкрепи евро-средиземноморски проект в областта на неравнопоставеността между половете, който да включва анализ на равнищата на представителство на жените в националните и регионалните парламенти, както и в местните институции; счита, че комисията по правата на жените към Парламентарната асамблея и комисията по правата на жените и равенството между половете към Европейския парламент следва да бъдат информирани ежегодно за показателите за неравенство между половете в Евро-средиземноморския регион;

43. припомня, че правата на жените, овластяването на жените, равенството между половете, правата на децата, свободата на религията или убежденията и правото на недискриминация на етническите и религиозните малцинства и уязвимите групи, в т.ч. хората с увреждания и ЛГБТИК, са основни права и основни принципи на външната дейност на ЕС;

44. призовава за укрепване на измерението на ЕПС, свързано с равенството между половете и с правата на жените в съответствие с приоритетите на Плана за действие относно равенството между половете (GAP II); приветства неотдашните реформи, одобрени в някои от държавите, по въпроси като освобождаването от отговорност на извършител на изнасилване, ако сключи брак с жертвата си, насилието срещу жени и правата на наследяване; призовава за стриктното прилагане на подобни закони; изразява обаче загриженост, че като цяло положението на жените не се е подобрило в по-голямата част от държавите, засегнати от Арабската пролет; подчертава, че ангажираността и овластяването на жените в обществената, политическата, икономическата и културната сфера в държавите от региона са от решаващо значение за постигането на дългосрочна стабилност, мир и икономически просперитет; счита, че достъпът на жените до образование е от съществено значение за постигането на това; изразява освен това загриженост във връзка с факта, че участието на жените на пазара на труда в региона е едно от най-ниските в света, като е причина за социално изключване и значителни загуби за икономиката като цяло; посочва важноста на решаването на този въпрос като основен компонент на устойчивия икономически растеж и социалното сближаване; отбелязва също така, че защитниците на правата на жените са изправени пред произволно задържане, съдебен тормоз, кампании за оклеветяване и сплашване;

45. осъжда широко разпространеното преследване на ЛГБТИ и на защитниците на техните права в целия регион на Близкия изток и Северна Африка, включващо съдебен тормоз, изтезания, физически нападения и кампании за оклеветяване; призовава Комисията, Европейския парламент и държавите членки активно и последователно да защитават неделимостта на правата на човека, включително правата на ЛГБТИК, в рамките на сътрудничеството си с държавите от Близкия изток и Северна Африка, и да подчертават, че тези права трябва да се зачитат чрез практиката на държавата и законодателството;

46. призовава държавите от Близкия изток и Северна Африка да участват активно в борбата с всички форми на насилие срещу жените; призовава държавите от Близкия изток и Северна Африка да подпишат и ратифицират Конвенцията от Истанбул като средство за борба с насилието срещу жени и момичета, включително домашното насилие и гениталното осакатяване на жени; призовава по-специално държавите, които все още не са направили това, да преразгледат законодателството си, като добавят формулировка относно насилието, основано на пола, и престъпленията на честта, като определят заплахата за извършване на подобни актове за престъпление и като налагат по-строги наказания за всички престъпления от този вид;

Сряда, 27 март 2019 г.

47. призовава държавите от региона на Близкия изток и Северна Африка да изпълняват Плана за действие от Пекин относно достъпа на жените до образование и здравеопазване като основни права на човека, включително достъп до доброволно семейно планиране и сексуално репродуктивно здраве и права, например достъп до безплатни противозачатъчни средства, безопасни и законни аборти и сексуално образование и свързано с взаимоотношенията образование за момичетата и момчетата;

48. изразява загриженост относно ограниченията на достъпа до обществено здравеопазване, и по-конкретно на достъпа до сексуално и репродуктивно здраве и права, по-специално за жените и момичетата в селските райони;

49. настоятелно призовава всички тези държави да ратифицират и да премахнат всички съществуващи резерви по отношение на Конвенцията за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените; настоятелно призовава тези държави да вземат необходимите мерки за утвърждаване на равенството между половете в обществото, например чрез приемане на национални планове за действие, които включват ефективни мерки за равенство между половете, в партньорство с организации на жените и други участници от гражданското общество;

50. счита, че ЕС следва да разработи по-цялостен подход към помощта за образователни реформи в партньорските държави и да отдели съответните ресурси и програми за образованието в ранна възраст, включително предучилищното образование, както и да осигури развитието на компетенции и умения, в т.ч. цифрови умения, подходящо професионално образование и обучение и образование в областта на предприемачеството, критичното мислене и социалното съзнание в обществото като цяло и от много ранна възраст; подчертава, че е важно да се предоставя качествено образование като средство за овластяване на младите хора и за укрепване на социалното сближаване;

51. приветства програмите, разработени от секретариата на Съюза за Средиземноморието, като *Med4Jobs*, насочени към решаване на въпроса с пригодността за заетост на младите хора и на жените в Средиземноморието; призовава държавите — членки на Съюза за Средиземноморието, да възложат на неговия секретариат да съсредоточи работата си върху икономическото и социалното развитие на държавите от Близкия изток и Северна Африка в подкрепа на укрепването на процеса на преход там, с особен акцент върху жените и момичетата;

52. отново призовава Комисията да предприеме действия във връзка с предложението на Парламента за създаването на амбициозна евро-средиземноморска програма „Еразъм“, отделно от „Еразъм+“, с разпределени специално за нея финансови средства и амбициозно измерение по отношение на обхвата и наличните ресурси, като се акцентира не само върху степените на образование — основно, средно и висше — но и върху професионалното образование и обучение; отново заявява, че инвестирането в младите хора ще осигури солидна основа за дългосрочната устойчивост и просперитет на региона; призовава Комисията и Парламента да разширят обхвата на своята програма на Европейския съюз за посетители, да увеличат броя на участниците в нея и да улеснят участието на младите хора и на жените политически лидери; призовава освен това ЕС да подкрепи реформите за модернизирани на образователните системи в тези държави;

53. припомня, че подкрепя финансирането на програми за академично и професионално обучение с цел създаване на големи резерви от професионални умения в държавите от Близкия изток и Северна Африка, както и за действия като Хартата за мобилност в областта на професионалното образование и обучение на програмата „Еразъм+“, които следва да обхванат във възможно най-голяма степен всички държави от Близкия изток и Северна Африка посредством гъвкави и развиващи се инструменти, като партньорства за мобилност;

54. отново категорично осъжда всички зверства и широко разпространените нарушения на правата на човека и на международното хуманитарно право по време на конфликта, и по-специално действията на силите на режима на Асад, извършени включително с подкрепата на неговите съюзници, както и от страна на групировките, определени от ООН като терористични организации; изразява дълбоко съжаление поради неуспеха на многократните опити на регионално и международно равнище да се сложи край на войната и настоятелно призовава за подновяване и задълбочаване на сътрудничеството на световно равнище с оглед на постигането на мирно и устойчиво разрешаване на конфликта; подчертава, че не следва да има никаква търпимост и безнаказаност за ужасяващите престъпления, извършени в Сирия; отново призовава за независимо, безпристрастно, щателно и надеждно разследване и наказателно преследване на отговорните лица и подкрепя работата на Международния, безпристрастен и независим механизъм за международните престъпления, извършени в Сирийската арабска република от март 2012 г. насам; призовава освен това за подкрепа за организациите на гражданското общество и неправителствените организации, които събират доказателства за нарушения на правата на човека и за нарушения на хуманитарното право и спомагат за съхраняването на тези доказателства;

55. изразява съжаление, че след преразглеждането на ЕПС през 2015 г. само в един доклад — този от 18 май 2017 г. за изпълнението на прегледа на европейската политика за съседство (JOIN(2017)0018) — се прави оценка на събитията в съседството на регионално равнище, въпреки ангажимента, съдържащ се в съобщението от 2015 г. за прегледа на ЕПС, за представяне на редовни доклади на равнище съседство в допълнение към специфичните за всяка държава доклади,

Сряда, 27 март 2019 г.

включващи информация относно основните свободи, принципите на правовата държава, равенството между половете и свързани с правата на човека въпроси; призовава докладите на равнище държава и регион да включват адекватен анализ на резултатите и оценки на въздействието на политиките на ЕС и на държавите членки върху правата на човека;

56. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията и на заместник-председателя/върховния представител.
